

18 Ιουνίου, 1990

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΒΙΚΤΩΡΑΣ Χ'ΡΟΥΣΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 422/88).

Αίτηση Ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Απώλεια — Αποδοχή — Διατήρησή του σε περίπτωση έκδοσης νέας πράξης μετά από ανάκληση.

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Προσόντα — Ουσιώδης χρόνος κατοχής των προσόντων.

10 Λέξεις και Φράσεις — "Πείρα" — Ειδικά η πείρα ιατρών στην άσκηση συγκεκριμένης ειδικότητας — Κατά πόσο συνυπολογίζεται ο χρόνος πριν την επίσημη απόκτηση της ειδικότητας.

15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Προσόντα — Πρόσθετα προσόντα των προβλεπομένων στο σχέδιο υπηρεσίας — Αξία και βαρύτητα — Δεν αποδεικνύουν έκδηλη υπεροχή από μόνα τους.

Ο αιτητής αμφισβήτησε την αναδρομική προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών σε Επιμελητές Παθολογίας, αντί του ιδίου.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25 1. Αποδοχή της προσβαλλόμενης πράξης από το διοικούμενο εξαιλεί το έννομο συμφέρον, εκτός στις περιπτώσεις που προσβάλλονται αναπαλλοτρίωτα ανθρώπινα δικαιώματα και καθιστά την προσφυγή απαράδεκτη.

- Η αποδοχή μπορεί να είναι ρητή με σχετική δήλωση του αιτητή, είτε σιωπηρή και μπορεί να συναχθεί από διάφορες ενέργειές του. Η έκλειψη του εννόμου συμφέροντος με ρητή ή σιωπηρή αποδοχή εξαρτάται και αποφασίζεται με βάση τα ειδικά περιστατικά της κάθε υπόθεσης και όχι αφηρημένα. 5
- Στην παρούσα υπόθεση ο αιτητής στις 27 Μαρτίου, 1986, πληροφορήθηκε ότι δεν είχε επιλεγεί για διορισμό στη θέση Επιμελητή. Στις 11 Απριλίου, 1986, αποδέχτηκε διορισμό στη θέση Ιατρικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, από 8 Νοεμβρίου, 1985. Στις 9 Μαΐου, 1986, καταχώρισε την προσφυγή, με την οποία ζητούσε την ακύρωση της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών. Στις 13 Μαΐου, 1986, υπόβαλε παραίτηση με ισχύ από 1η Ιουλίου, 1986, αλλά συνέχισε να προωθεί την προσφυγή του, η οποία αποσύρθηκε μετά από την ανάκληση της προσβαλλόμενης πράξης. 10 15
- Από το σύνολο των στοιχείων είναι καθαρό ότι ο αιτητής δεν αποδέχτηκε σε κανένα στάδιο την πράξη που ανακλήθηκε.
2. Η ανάκληση διοικητικής πράξης είναι νέα εκτελεστή διοικητική πράξη. Ενεργεί *ex tunc* και στις περιπτώσεις διορισμού ή προαγωγών, στις οποίες ο υποψήφιος έχει μόνο προσδοκία, η δίκη καταργείται, γιατί επέρχεται εξαφάνιση του αντικειμένου της. Ο αιτητής σε τέτοια περίπτωση δεν συνεχίζει να έχει έννομο συμφέρον. 20 25
- Η προσβαλλόμενη πράξη είναι νέα πράξη. Ο αιτητής ήταν υποψήφιος για πρώτο διορισμό. Συστήθηκε από την Τμηματική και κρίθηκε από την Επιτροπή. Δεν επιλέχθηκε. Η απόφαση που προσβάλλεται με την προσφυγή αυτή είναι νέα διοικητική πράξη. Ο αιτητής έχει έννομο συμφέρον. 30
3. Η ουσιαώδης ημέρα κατοχής των προσόντων για πρώτο διορισμό είναι η τελευταία ημερομηνία υποβολής αίτησης με βάση τη δημοσίευση των θέσεων στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. Για την προαγωγή είναι η 26η Ιουλίου, 1985, ημέρα που ζητήθηκε από την Αρμόδια αρχή η πλήρωση των θέσεων. (Βλ. **Republic v. Pericleous and Others** (1984) 3(A) C.L.R. 577.) 35
4. "Πείρα" σημαίνει άσκηση στην ειδικότητα της Παθολογίας και υπολογίζεται και ο χρόνος της άσκησης πριν την απόκτηση της ειδικότητας. 40
- Τα ενδιαφερόμενα μέρη κατείχαν τις θέσεις Ιατρικού Λειτουργού, 2ης Τάξης από 15 Νοεμβρίου, 1971, και 1ης Τάξης από 1η Ια-

νουαρίου, 1974. Απόκτησαν την ειδικότητα στην Παθολογία στις 20 Δεκεμβρίου, 1977, και 19 Ιουλίου, 1976, αντίστοιχα, όπως φαίνεται από τα πιστοποιητικά που είναι τοποθετημένα στους προσωπικούς τους φακέλους.

5

Τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως φαίνεται στους προσωπικούς φακέλους και στους φακέλους των εμπιστευτικών εκθέσεων, ασκούσαν καθήκοντα Παθολογίας πριν και μετά την απόκτηση της ειδικότητάς τους. Είναι πρόδηλο από τα στοιχεία του φακέλου ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη κατείχαν το πιο πάνω προσόν.

10

5. Από τους προσωπικούς φακέλους και τον πίνακα που παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο φαίνεται ότι ο αιτητής έχει προσόντα πρόσθετα από εκείνα που απαιτούνται στο σχέδιο υπηρεσίας. Τα προσόντα αυτά δεν αποτελούν, σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας, πρόσθετο προσόν ή πλεονέκτημα.

15

Προσόν, που δεν προβλέπεται από το σχέδιο υπηρεσίας ως πλεονέκτημα, είναι στοιχείο το οποίο λαμβάνεται υπόψη στην εκτίμηση της ικανότητας του υποψηφίου για την καλύτερη εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης. Λαμβάνεται υπόψη στην επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου για διορισμό ή προαγωγή. Αν ο νομοθέτης είχε σκοπό να περιορίσει το κριτήριο "προσόντα" σε εκείνα που προβλέπονται από το σχέδιο υπηρεσίας θα το έκανε ρητά, αλλά τότε δεν θα μπορούσε να γίνει αξιολόγηση με βάση τα προσόντα. Η διορίζουσα αρχή δεν δικαιούται να παραγνωρίζει την κατοχή από υποψήφιο τέτοιων προσόντων, τα οποία σχετίζονται με τη φύση των καθηκόντων της θέσης, αλλά πρέπει να τα συνεκτιμά με τα υπόλοιπα στοιχεία στη γενική αξιολόγηση των υποψηφίων.

20

25

30

Τα πρόσθετα προσόντα όμως δεν συνιστούν από μόνα τους "έκδηλη υπεροχή", στο νόημα της φράσης, όπως ερμηνεύθηκε δικαστικά.

35

Η Επιτροπή είχε ενώπιόν της τα προσόντα του αιτητή και των ενδιαφερομένων μερών. Από το πρακτικό της είναι φανερό ότι έλαβε υπόψη της και συνεκτίμησε τα προσόντα μαζί με τα άλλα νομοθετημένα κριτήρια.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic v. Panayiotides (1987) 3(B) C.L.R. '1081,

<i>Pierides v. Republic</i> (1985) 3(B) C.L.R. 1275,	
<i>Papadopoulos and Another v. Cyprus Broadcasting Corporation</i> (1987) 3 C.L.R. 1685,	
Λιθογραφεία Κυριακίδη ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2007,	5
Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 973,	
<i>Republic v. Pericleous and Others</i> (1984) 3(A) C.L.R. 577,	10
<i>Mettas v. Republic</i> (1988) 3(A) C.L.R. 137,	
<i>Andreou v. Republic</i> (1979) 3 C.L.R. 379,	15
<i>Michaeloudis v. Educational Service Committee</i> (1982) 3 C.L.R. 963,	
<i>Michaelides and Another v. Republic</i> (1987) 3(C) C.L.R. 2170,	
<i>Dometakis v. Republic</i> (1988) 3(C) C.L.R. 1673,	20
Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823,	
Ζαπίτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1098,	25
Ιωνά και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1775,	
Χριστοφή ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2245,	
<i>Hadjiioannou v. Republic</i> (1983) 3(B) C.L.R. 1041,	30
<i>Papadopoulos v. Public Service Commission</i> (1985) 3(A) C.L.R. 405,	
<i>Ioannides v. Public Service Commission</i> (1986) 3(B) C.L.R. 1089,	35
<i>Evangelou v. Republic</i> (1965) 3 C.L.R. 292,	
<i>Georghiou v. Republic</i> (1976) 3 C.L.R. 74.	
Προσφυγή.	40

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προήχθησαν αναδρομικά στη μόνιμη θέση Επιμελητή Παθολογίας (Τακτικός

Προϋπολογισμός) Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, αντί του αιτητή.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

5

Β. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

10

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την προσφυγή αυτή ζητά την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, (η "Επιτροπή"), ημερομηνίας 29 Ιανουαρίου, 1988, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 26 Μαρτίου, 1988, Αριθμός 2312, με Αριθμό Γνωστοποίησης 802, με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη - Άγγελος Χατζηπέτρος, Μάριος Γ. Ιωαννίδης - προήχθησαν στη μόνιμη θέση Επιμελητή (Τακτικός Προϋπολογισμός) Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, Παθολογία αναδρομικά από τις 15 Φεβρουαρίου, 1986.

15

20

Η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής. Δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 9 Αυγούστου, 1985, Αριθμός 2070, με Αριθμό Γνωστοποίησης 2120. Αιτήσεις έπρεπε να υποβληθούν και σταλούν στον Πρόεδρο της Επιτροπής όχι αργότερα από τις 31 Αυγούστου, 1985.

25

Ο αιτητής και τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη υπόβαλαν αιτήσεις. Τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν δημόσιοι υπάλληλοι, Ιατρικοί Λειτουργοί, 1ης Τάξης. Ο αιτητής ήταν έκτακτος υπάλληλος και υπόβαλε αίτηση για πρώτο διορισμό.

30

Στις 4 Φεβρουαρίου, 1986, η Επιτροπή αποφάσισε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση από 15 Φεβρουαρίου, 1986. Ο αιτητής πρόσβαλε τη νομιμότητα της προαγωγής αυτής με την Προσφυγή Αρ. 320/86.

35

Στις 13 Νοεμβρίου, 1987, η Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας συμβούλεψε την Επιτροπή ότι η πιο πάνω προσφυγή και άλλες, που αφορούσαν πλήρωση θέσεων Επιμελητή στις Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, θα γίνονταν αποδεκτές από το Δικαστήριο, ύστερα από την Απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 589 - (βλ. **Republic v. Panayiotides** (1987) 3 C.L.R. 1081) - για το λόγο ότι η

40

Επιτροπή έκαμε ομαδικές συνεντεύξεις των υποψηφίων.

Η Επιτροπή στις 17 Νοεμβρίου, 1987, ανακάλεσε την προαγωγή - διορισμό έντεκα προσώπων, μεταξύ των οποίων και των ενδιαφερομένων μερών. Η Επιτροπή αποφάσισε να επανεξετάσει σύντομα το θέμα της πλήρωσης των έντεκα θέσεων Επιμελητή, που παράμειναν κενές ύστερα από την πιο πάνω ανάκληση. 5

Στις 7 Δεκεμβρίου, 1987, η Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας συμβούλεψε την Επιτροπή να επαναξετάσει το θέμα πλήρωσης των θέσεων με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο έκδοσης των αποφάσεων που ανακλήθηκαν - 4 Φεβρουαρίου, 1986. Η επανεξέταση θα έπρεπε να γίνει με βάση όλα τα στοιχεία που υπήρχαν κατά τον ουσιώδη χρόνο ενώπιον της Επιτροπής, χωρίς να ληφθούν υπόψη η απόδοση των υποψηφίων στις ομαδικές συνεντεύξεις. 10 15

Στις 25 Νοεμβρίου, 1987, ο δικηγόρος του αιτητή με επιστολή του στον Πρόεδρο της Επιτροπής ζήτησε όπως κατά την επανεξέταση ληφθούν υπόψη οι λόγοι και ισχυρισμοί που περιείχονταν στη γραπτή αγόρευση του στην Προσφυγή Αρ. 320/86. 20

Η Επιτροπή στη συνεδρία της 29ης Ιανουαρίου, 1988, στην οποία παρέστη και ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημοσίας Υγείας, επανεξέτασε το θέμα της πλήρωσης των κενών θέσεων Επιμελητή και κατάληξε στην προσβαλλόμενη απόφαση προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών. 25

Δυνάμει του Άρθρου 3 του περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμου του 1985 (Αρ. 160/85), η Επιτροπή στις 10 Μαρτίου, 1986, αποφάσισε το διορισμό του αιτητή με δοκιμασία στη μόνιμη θέση (Τακτικός Προϋπολογισμός) Ιατρικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, από 8 Νοεμβρίου, 1985. Η απόφαση αυτή οριστικοποιήθηκε μετά την συμπλήρωση των αναγκαίων διατυπώσεων και διαδικασιών στις 24 Απριλίου, 1986. 30 35

Ο αιτητής στις 13 Μαΐου, 1986, υπόβαλε παραίτηση από τη Δημόσια Υπηρεσία με έγγραφο που έστειλε στον Πρόεδρο της Επιτροπής, η οποία έγινε αποδεκτή από την Επιτροπή στη συνεδρία της 6ης Ιουνίου, 1986. 40

Ο δικηγόρος της Επιτροπής ισχυρίστηκε ότι ο αιτητής έπαυσε να έχει έννομο συμφέρο στο νόημα του Άρθρου 146.2 του Συντάγματος, γιατί αφυπηρέτησε από τη Δημόσια Υπηρεσία και

αποδέχτηκε τη σύνταξη που του παραχωρήθηκε με βάση το μισθό της θέσης που κατείχε, χωρίς καμιά επιφύλαξη αναφορικά με πιθανή αύξηση της σε περίπτωση διορισμού του στην παρούσα θέση, ενώ ε γνώριζε ότι δεν είχε επιλεγεί για προαγωγή.

5

Νομικό έρεισμα της εισήγησης αυτής ανάφερε την υπόθεση **Pierides v. Republic** (1985) 3 C.L.R. 1275, σελ. 1283-84.

10

Αποδοχή της προσβαλλόμενης πράξης από το διοικούμενο εξαλείφει το έννομο συμφέρο, εκτός στις περιπτώσεις που προσβάλλονται αναπαλλοτριώτα ανθρώπινα δικαιώματα, και καθιστά την προσφυγή απαράδεκτη.

15

20

Η αποδοχή μπορεί να είναι ρητή με σχετική δήλωση του αιτητή, είτε σιωπηρή και μπορεί να συναχθεί από διάφορες ενέργειές του. Η έκλειψη του εννόμου συμφέροντος με ρητή ή σιωπηρή αποδοχή εξαρτάται και αποφασίζεται με βάση τα ειδικά περιστατικά της κάθε υπόθεσης και όχι αφηρημένα (in abstracto). (Βλ., μεταξύ άλλων, **Papadopoulou and Another v. C.B.C.** (1987) 3 C.L.R. 1685; **Λιθογραφεία Κυριακίδη ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 2007; "Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας" 1929-1959, σελ. 260-261; Τσάτσου "Η Αίτησις Ακυρώσεως Ενώπιον Του Συμβουλίου της Επικρατείας", 3η Έκδοση, σελ. 43).

25

30

Στην παρούσα υπόθεση ο αιτητής στις 27 Μαρτίου, 1986, πληροφορήθηκε ότι δεν είχε επιλεγεί για διορισμό στη θέση Επιμελητή. Στις 11 Απριλίου, 1986, αποδέχτηκε διορισμό στη θέση Ιατρικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, από 8 Νοεμβρίου, 1985. Στις 9 Μαΐου, 1986, καταχώρισε την προσφυγή, με την οποία ζητούσε την ακύρωση της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών. Στις 13 Μαΐου, 1986, υπόβαλε παραίτησή με ισχύ από 1η Ιουλίου, 1986, αλλά συνέχισε να προωθεί την προσφυγή του, η οποία αποσύρθηκε μετά από την ανάκληση της προσβαλλόμενης πράξης.

35

Από το σύνολο των στοιχείων είναι καθαρό ότι ο αιτητής δεν αποδέχτηκε σε κανένα στάδιο την πράξη που ανακλήθηκε.

40

Η ανάκληση διοικητικής πράξης είναι νέα εκτελεστή διοικητική πράξη. Ενεργεί ex tunc και στις περιπτώσεις διορισμού ή προαγωγών, στις οποίες ο υποψήφιος έχει μόνο προσδοκία, η δίκη καταργείται, γιατί επέρχεται εξαφάνιση του αντικειμένου της. Ο αιτητής δεν συνεχίζει να έχει έννομο συμφέρον. (Βλ. **Χρίστος Παπαδόπουλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 973.)

Η προσβαλλόμενη πράξη είναι νέα πράξη. Ο αιτητής ήταν υποψήφιος για πρώτο διορισμό. Συστήθηκε από την Τμηματική και κρίθηκε από την Επιτροπή. Δεν επιλέγηκε. Η απόφαση που προσβάλλεται με την προσφυγή αυτή είναι νέα διοικητική πράξη. Ο αιτητής έχει έννομο συμφέρον.

5

Οι λόγοι που προβάλλονται για την ακύρωση είναι:-

1. Τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν κατείχαν το προσόν 3B(2) του σχεδίου υπηρεσίας.
2. Ο αιτητής έχει έκδηλη υπεροχή, γιατί υπερτερεί σε προσόντα.
3. Παραγνωρίστηκε και/ή δεν αναφέρθηκε η αξία της υπηρεσίας του αιτητή ως έκτακτου.
4. Δυσμενής διάκριση και/ή μη λήψη υπόψη της υποψηφιότητας του αιτητή.

10

15

Η παράγραφος 3B(2) του σχεδίου υπηρεσίας απαιτεί:-

20

"(2) Συνολική πείρα 7 χρόνων στην ειδικότητα του περιλαμβανομένου και του χρόνου που δαπανήθηκε για την απόκτηση του διπλώματος ή τίτλου ειδικότητας ή της ιδιότητας του μέλους του οικείου επαγγελματικού σώματος, από την οποία τριετής τουλάχιστον υπηρεσία στις θέσεις Ιατρικού Λειτουργού, 1ης ή 1ης και 2ης Τάξης".

25

Η ουσιώδης ημέρα κατοχής των προσόντων για πρώτο διορισμό είναι η τελευταία ημερομηνία υποβολής αίτησης με βάση τη δημοσίευση των θέσεων στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. Για προαγωγή είναι η 26η Ιουλίου, 1985, ημέρα που ζητήθηκε από την Αρμόδια αρχή η πλήρωση των θέσεων. (Βλ. *Republic v. Pericleous and Others* (1984) 3 C.L.R. 577.)

30

35

"Πείρα" σημαίνει άσκηση στην ειδικότητα της Παθολογίας και υπολογίζεται και ο χρόνος της άσκησης πριν την απόκτηση της ειδικότητας.

Στην υπόθεση *Christodoulos Mettas v. The Republic of Cyprus* (1988) 3(A) C.L.R. 137), ειπώθηκε στη σελ. 141:-

40

"We cannot agree with the contention of counsel for the interested party that the total experience of seven years in the

5 specialized field of Otolaryngology, which is required under the
relevant scheme of service, ought to have been acquired after the
appellant had obtained his relevant specialization in Greece on
20 July 1982. Since, therefore, the appellant had experience in
10 such a field dating back continuously to 1972, and such
experience included at least three years service in the posts of
Medical Officer Class II (as from 1 April 1972) and Medical
Officer Class I, it was clearly open to the Public Service
Commission to find that the appellant was duly qualified, in this
15 respect, under paragraph 3.B(2) of the relevant scheme of service
for promotion to the post concerned; and, consequently, he was
entitled to apply for such promotion ..."

15 Τα ενδιαφερόμενα μέρη κατείχαν τις θέσεις Ιατρικού Λει-
τουργού, 2ης Τάξης από 15 Νοεμβρίου, 1971, και 1ης Τάξης από
1η Ιανουαρίου, 1974. Απόκτησαν την ειδικότητα στην Παθολο-
γία στις 20 Δεκεμβρίου, 1977, και 19 Ιουλίου, 1976, αντίστοιχα,
όπως φαίνεται από τα πιστοποιητικά που είναι τοποθετημένα
20 στους προσωπικούς τους φακέλους.

20 Τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως φαίνεται στους προσωπικούς
φακέλους και στους φακέλους των εμπιστευτικών εκθέσεων,
ασκούσαν καθήκοντα Παθολογίας πριν και μετά την απόκτηση
της ειδικότητάς τους.

25 Είναι πρόδηλο από τα στοιχεία του φακέλου ότι τα ενδιαφε-
ρόμενα μέρη κατείχαν το πιο πάνω προσόν.

30 Από τους προσωπικούς φακέλους και τον πίνακα που πα-
ρουσιάστηκε στο Δικαστήριο φαίνεται ότι ο αιτητής έχει προσό-
ντα πρόσθετα από εκείνα που απαιτούνται στο σχέδιο υπηρε-
σίας. Τα προσόντα αυτά δεν αποτελούν, σύμφωνα με το σχέδιο
υπηρεσίας, πρόσθετο προσόν ή πλεονέκτημα.

35 Προσόν, που δεν προβλέπεται από το σχέδιο υπηρεσίας ως
πλεονέκτημα, είναι στοιχείο το οποίο λαμβάνεται υπόψη στην
εκτίμηση της ικανότητας του υποψηφίου για την καλύτερη εκτέλε-
ση των καθηκόντων της θέσης. Λαμβάνεται υπόψη στην επιλογή
του καταλληλότερου υποψηφίου για διορισμό ή προαγωγή. Αν ο
40 νομοθέτης είχε σκοπό να περιορίσει το κριτήριο "προσόντα" σε
εκείνα που προβλέπονται από το σχέδιο υπηρεσίας θα το έκανε ρη-
τά, αλλά τότε δεν θα μπορούσε να γίνει αξιολόγηση με βάση τα
προσόντα. Η διορίζουσα αρχή δεν δικαιούται να παραγνωρίζει
την κατοχή από υποψήφιο τέτοιων προσόντων τα οποία σχετίζο-

νται με τη φύση των καθηκόντων της θέσης, αλλά πρέπει να τα συνεχτιμά με τα υπόλοιπα στοιχεία στη γενική αξιολόγηση των υποψηφίων - (βλ., μεταξύ άλλων, *Andreou v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 379· *Michaeloudis v. Educational Service Committe* (1982) 3 C.L.R. 963· *Michaelides and Another v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 2170· *Nicos Dometakis v. The Republic of Cyprus* (1988) 3(C) C.L.R. 1673· *Κυπριακή Δημοκρατία, μέσω Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ν. Πέτρου Παπαμιχαήλ* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823· *Μίχης Ζαπίτης και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1098· *Ιωάννης Κ. Ιωνά και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1775· *Χρυσόστομος Χριστοφή ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2245).

Τα πρόσθετα προσόντα όμως δεν συνιστούν από μόνα τους "έκδηλη υπεροχή" στο νόημα της φράσης όπως ερμηνεύθηκε δικαστικά - (βλ. *Hadjiioannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041· *Papadopoulos v. Public Service Commission* (1985) 3 C.L.R. 405 και *Ioannides v. Public Service Commission* (1986) 3 C.L.R. 1089, σελ. 1095).

Η Επιτροπή είχε ενώπιον της τα προσόντα του αιτητή και των ενδιαφερομένων μερών. Από το πρακτικό της είναι φανερό ότι έλαβε υπόψη της και συνεκτίμησε τα προσόντα μαζί με τα άλλα νομοθετημένα κριτήρια.

Ο αιτητής παραπονείται ότι ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών δεν εξέφρασε τις απόψεις του αναφορικά με την απόδοση του αιτητή ως έκτακτου δημόσιου υπάλληλου, όπως έκαμε για άλλους έκτακτους υποψήφιους για άλλες ειδικότητες, και Επιτροπή έλαβε υπόψη της την απόδοση των ενδιαφερομένων μερών στην υπηρεσία τους.

Στις 31 Ιανουαρίου, 1986, όπως καταγράφηκε στα πρακτικά, ο Διευθυντής, αναφερόμενος στην εργασία των υποψηφίων που υπηρετούσαν ως έκτακτοι, είπε για τον αιτητή: "Εξαιρετός στην εργασία του". Αυτό ήταν ενώπιον της Επιτροπής και λήφθηκε υπόψη όταν έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση. Στο πρακτικό της Επιτροπής, Παράρτημα 7, αναφέρεται:-

"Η Επιτροπή σημείωσε περαιτέρω τη δήλωση που έκαμε ο Διευθυντής ότι οι υποψήφιοι Ιωάννης Μάρκου και Άγγελος Χ'Πέτρου ήταν εξαιρετοι στην εργασία τους ως έκτακτοι."

Είναι πρόδηλο ότι το όνομα "Άγγελος Χ'Πέτρου" είναι δα-

5 κτυλογραφικό λάθος, γιατί σε δύο προηγούμενες παράγραφους και στην επόμενη παράγραφο αναφέρονται οι Ιωάννης Μάρκου και Βίκτωρας Χ' Ρούσου (αιτητής). Ο Άγγελος Χ' Πέτρου δεν ήταν έκτακτος, αλλά μόνιμος δημόσιος υπάλληλος από 15 Νοεμβρίου, 1971, και κατείχε τη θέση Ιατρικού Λειτουργού, 1ης Τάξης.

10 Επειδή οι θέσεις ήταν πρώτου διορισμού και προαγωγής ο Διευθυντής δεν έκανε συστάσεις σύμφωνα με το Άρθρο 44(3) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987, (Αρ. 33/67, 31/80, 78/81, 10/83, 48/86, 169/86, 70/87). Δεν πρέπει να παραγνωρισθεί το γεγονός ότι οι αιτητές για πολλά συνεχή χρόνια αξιολογούνταν "Εξαιρέτοι".

15 Στο πρακτικό της συνεδρίας της Επιτροπής 29 Ιανουαρίου, 1988, αναφέρεται ότι:-

20 "..., η Επιτροπή σημείωσε ότι για τους σκοπούς της παρούσας επανεξέτασης οι υποψήφιοι Ιωάννης Μάρκου και Βίκτωρας Χ' Ρούσος (παραιτήθηκε από 1.7.86) θεωρούνται ως δημόσιοι υπάλληλοι, δεδομένου ότι διορίστηκαν αναδρομικά από 8.11.85 δυνάμει του περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμου του 1985 (Ν. 160/85) στη θέση Ιατρικού Λειτουργού 1ης Τάξης."

25 Ο δικηγόρος του αιτητή, με βάση το πιο πάνω πρακτικό, ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τον αιτητή και/ή τον αγνόησε και/ή τον μεταχειρίστηκε με δυσμένεια. Ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί. Είναι πραγματικά και νομικά αβάσιμος. Η Επιτροπή ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση όλων των υποψηφίων με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε στον ουσιαστικό χρόνο. Έκανε ευρεία αναφορά στο πρόσωπο του αιτητή, αλλά για τους λόγους που αναφέρονται στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν τον επέλεξε ως τον καταλληλότερο υποψήφιο για διορισμό.

35 Με βάση τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία, ο αιτητής απότυχε να ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι είχε έκδηλη υπεροχή και ως εκ τούτου η Επιτροπή στην άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας έπρεπε να τον προτιμήσει από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Georghios M. Evangelou v. Republic of Cyprus, through The Public Service Commission* (1965) 3 C.L.R. 292· *Odysseas Georghiou v. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 74 και *Hadjiioannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041).

Το Δικαστήριο έχει τη γνώμη ότι, κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης, και με βάση όλα τα σχετικά διοικητικά έγγραφα που παρουσιάστηκαν ενώπιόν του, ήταν εύλογα επιτρεπτό στην Επιτροπή να επιλέξει για προσαγωγή τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί να διορίσει τον αιτητή.

5

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

5

10